

211/2000 Z.z. ZÁKON

zo 17. mája 2000

o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií)

Obmedzenia prístupu k informáciám § 9 Ochrana osobnosti a osobných údajov

(1) Informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy **povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby.** Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. [13]) Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté. [14])

(2) Informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok **ustanovených osobitným zákonom,** [9]) **povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby.** Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. [16]) Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. [13])

!!! [3] Povinná osoba **sprístupní** na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom [9]) o fyzickej osobe, ktorá je **verejným funkcionárom,** [16a]) **poslancom obecného zastupiteľstva,** [16b]) **predstaveným v štátnej službe,** [16c]) **odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky,** [16d]) **vedúcim zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme,** [16e]) **vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci,** [16f]) **nadriadeným v služobnom pomere** [16g]) alebo **členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov,** [16h]) Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu

- titul,
- meno,
- priezvisko,
- funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie,
- pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti,
- miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva,
- mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu.

(4) Osobné údaje osoby, ktorá je **nadriadeným v služobnom pomere,** [16g]) **povinná osoba sprístupní v rozsahu a na účel podľa odseku 3,** len ak sprístupnenie nie je v rozpore s povinnosťou mlčanlivosti podľa osobitných predpisov [16i]) a zároveň sprístupnenie tejto informácie **neohroží bezpečnosť alebo obranu Slovenskej republiky, ochranu verejného poriadku alebo plnenie úloh týchto osôb alebo orgánov, v ktorých vykonávajú svoju činnosť;** ustanovenie § 13 sa v tomto prípade nepoužije.

§ 11

Ďalšie obmedzenia prístupu k informáciám

(1) Povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak

!!! f) by to bolo v rozpore s právne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a Európskej únie **alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná,** [24a])

[24a]) Napríklad čl. 38. 1 Protokolu č. 18 o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva v platnom znení, prílohy k zmluve o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii (oznámenie č. 185/2004 Z. z.).

Komentár [u1]: 13) § 116 Občianskeho zákonníka.

Komentár [u2]: 14) § 11 až 16 Občianskeho zákonníka.

Komentár [u3]: 16) § 26 až 30 Občianskeho zákonníka.

Komentár [u4]: 9) Zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

Komentár [u5]: 16a) Čl. 2 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Komentár [u6]: 16b) Zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

Komentár [u7]: 16c) § 5 ods. 3 až 5 a § 9 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Komentár [u8]: 16d) § 25 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Komentár [u9]: 16e) § 5 ods. 1 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone prác vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov.

Komentár [u10]: 16f) § 9 ods. 3 Zákonníka práce.

Komentár [u11]: 16g) Napríklad zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

Komentár [u12]: 16h) § 2 písm. a) zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Komentár [u13]: 16i) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

Komentár [u14]: Sprístupnenie informácií podľa tohto zákona sa nepovažuje za porušenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť podľa osobitného zákona. [26])

Komentár [u15]: 23/1991 Zb. ÚSTAVNÝ ZÁKON ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky Čl.10

Všetky informácie dotýkajúce sa platových pomerov zamestnanca majú charakter osobných údajov a podliehajú ochrane s nasledujúcim právnym režimom :

1. Ústava Slovenskej republiky - hl. 2 čl. 19 ods. 3
2. Zákon č.40/64 Zb. v znení neskorších úprav - Občiansky zákon §§ 11 a 12
3. Zákon č.428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov § 1 a nasledujúce
4. Zákon č.300/2005 Z.z.. Trestný zákon - § 374 neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi

23/1991 Zb. ÚSTAVNÝ ZÁKON

ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky

Čl.10

- (1) Každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.
- (2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
- (3) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

460/1992 ÚSTAVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 1. septembra 1992

Čl.19

- (1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.
- (2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
- (3) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

428/2002 Z.z. ZÁKON z 3. júla 2002 o ochrane osobných údajov

§ 3

Osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

§ 7

Súhlas dotknutej osoby

(1) Osobné údaje možno spracúvať len so súhlasom dotknutej osoby, ak tento zákon neustanovuje inak. Týmto nie sú dotknuté ustanovenia odseku 5 prvej vety, § 8 ods. 4 písm. b), § 9 ods. 1, § 9 ods. 1 písm. b) a c), § 10 ods. 6, § 23 ods. 4 písm. a) a § 23 ods. 5.

(7) Ten, kto mieni zverejniť osobné údaje dotknutej osoby, nesmie svojím konaním neoprávnené zasahovať do práva na ochranu jej osobnosti a súkromia; ich zverejnenie nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami dotknutej osoby. 7)

(11) Osobné údaje dotknutej osoby možno poskytnúť z informačného systému inej právnickej osobe, fyzickej osobe, prípadne subjektu v cudzine len spolu s písomným dokladom o danom súhlase, ak tento zákon takýto súhlas vyžaduje; ten, kto osobné údaje takto poskytuje, môže písomný doklad o danom súhlase nahradiť písomným vyhlásením prevádzkovateľa o udelení súhlasu dotknutými osobami, ak prevádzkovateľ vie preukázať, že písomný súhlas dotknutých osôb bol daný.

(14) Užívateľ môže sprístupnené osobné údaje o dotknutej osobe spracúvať len pre vlastnú potrebu výlučne v rámci osobných alebo domácich činností.

Komentár [u16]: 7) § 11 až 16
Občianskeho zákonníka.

40/1964 Zb.
OBČIANSKY ZÁKONNÍK
z 26.februára 1964

Ochrana osobnosti

§ 11

Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

§ 12

(1) Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy **sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením**.

(2) Privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

(3) Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však **nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby**.

§ 13

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa **upustilo** od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, **aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadost'učinenie**.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, **že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch**.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 **určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo**.

§ 15

Po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

§ 16

Kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

300/2005 Z.z.
ZÁKON
z 20. mája 2005
TRESTNÝ ZÁKON

§ 374

Neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi

(1) Kto neoprávnené poskytne, sprístupní alebo zverejní

a) osobné údaje **o inom zhromaždené v súvislosti s výkonom verejnej moci** alebo uplatňovaním ústavných práv osoby, alebo
b) osobné údaje **o inom získané v súvislosti s výkonom svojho povolania**, zamestnania alebo funkcie a tým poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

(2) Odňatím slobody až na dva roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním vážnu ujmu na právach dotknutej osoby,
b) **verejne**, alebo
c) závažnejším spôsobom konania.

§ 373
Ohováranie

(1) Kto o inom oznámí **nepravdivý údaj**, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu, **potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.**

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) z osobitného motívu,
- c) verejne, alebo
- d) v podnikaní závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu, alebo**
- b) a spôsobí inému stratu zamestnania, úpadok podniku alebo rozvod manželstva.**

460/1992
ÚSTAVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
ČI.127

(1) Ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

(2) Ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konať. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

(3) Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

(4) Zodpovednosť toho, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, za škodu alebo inú ujmu nie je rozhodnutím ústavného súdu dotknutá.

ČI. 127a

(1) Ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy proti neústavnému alebo nezákonnému rozhodnutiu alebo inému neústavnému alebo nezákonnému zásahu do vecí územnej samosprávy, ak o jej ochrane nerozhoduje iný súd.

(2) Ak ústavný súd vyhovie sťažnosti orgánu územnej samosprávy, vysloví, v čom spočíva neústavné alebo nezákonné rozhodnutie alebo neústavný alebo nezákonný zásah do vecí územnej samosprávy, aký ústavný zákon alebo zákon bol porušený a akým rozhodnutím alebo zásahom toto porušenie nastalo. Ústavný súd napadnuté rozhodnutie zruší, alebo ak porušenie práva spočívalo v inom zásahu, než je rozhodnutie, zakáže pokračovať v porušovaní práva a prikáže, ak je to možné, aby sa obnovil stav pred porušením.

38/1993 Z.z.

ZÁKON NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 20. januára 1993

o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o
postavení jeho sudcov

PRVÁ HLAVA VŠEOBECNÉ USTANOVENIA § 18

(1) Ústavný súd začne konanie, ak návrh podá

- a) najmenej päťina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) prezident Slovenskej republiky,
- c) vláda Slovenskej republiky,
- d) súd, v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou,
- e) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
- f) verejný ochranca práv vo veciach súladu právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom,
- g) každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch ustanovených v čl. 127 a čl. 127a Ústavy.

Konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb § 49

Sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len "sťažovateľ"), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

§ 50

(1) Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

(2) K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

(3) Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

§ 51

Účastníci konania sú sťažovateľ a ten, proti komu sťažnosť smeruje.

§ 52

(1) Podanie sťažnosti nemá odkladný účinok.

(2) Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

(3) Dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak Ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

(4) Dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

§ 53

(1) Sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.14)

(2) Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

(3) Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

14) Napríklad Občiansky súdny poriadok, zákon č. 71/1967 Zb., zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

§ 54

Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak Ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

§ 55

Ústavný súd vychádza zo skutkových zistení urobených v predchádzajúcich konaniach, ak sa nerozhodne inak.

§ 56

(1) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie Ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy sa porušili, a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa základné právo alebo sloboda porušili.

(2) Ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, Ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. Ústavný súd zruší aj iný zásah, ktorým sa porušilo základné právo alebo sloboda, ak to pripúšťa povaha tohto iného zásahu.

(3) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže

- a) prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov, 14)
- b) vrátiť vec na ďalšie konanie,
- c) zakázať pokračovanie v porušovaní základného práva alebo slobody, alebo
- d) prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody.

(4) Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadostučinenie.

(5) Ak Ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadostučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu.

(6) Ak Ústavný súd právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.

(7) Ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je viazaný rozhodnutím podľa odseku 3, ktoré je vykonateľné jeho doručením.

14) Napríklad Občiansky súdny poriadok, zákon č. 71/1967 Zb., zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.